
02010241212950008

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ Αρ. Φύλλου **1024**

12 Δεκεμβρίου 1995

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. 434/1202 (1)

Τροποποίηση διατάξεων του άρθρου 3 του Κανονισμού Παροχών Ασθένειας του Ταμείου Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τη διάταξη του εδαφ. α' της παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν. 1422/1984 (Α' 27).

2. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 372/1995 «Μεταφορά της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων στο Υπουργείο Εργασίας» (Α' 201).

3. Τις διατάξεις της αρ. 80239/31.10.1995 κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (Β' 909).

4. Την αρ. 330/18/24.5.1995 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΥΔΚΥ.

5. Τη γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας, που διατυπώθηκε στην 81η/20.9.1995 συνεδρίασή του της ΚΗ' περιόδου.

6. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του ΤΥΔΚΥ ούτε σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 3 του Κανονισμού Παροχών Ασθένειας του Ταμείου Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 της αρ. 434/1651/17.12.1994 (Β' 131) απόφασης του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την εκτέλεση παρακλινικών εξετάσεων (μικροβιολογικών, ακτινολογικών κ.λπ.) αναγράφονται αυτές στο ατομικό βιβλιάριο του ασφαλισμένου από το θεράποντα ιδιώτη ιατρό (συμβεβλημένο ή μη) και θεωρούνται μέσα σε 15 ημέρες από τον ελεγκτή ιατρό του Ταμείου, ανεξάρτητα αν εκτελούνται σε κρατικά νοσοκομεία, σε υγειονομικούς σχηματισμούς του ΕΣΥ ή σε ιδιωτικά εργαστήρια.

Παραπεμπτικά παρακλινικών εξετάσεων που αναγράφονται από τους ιατρούς του ΕΣΥ, των κρατικών νοσοκομείων και των κέντρων υγείας δεν χρήζουν θεώρησης ανεξαρτήτως εάν εκτελούνται σε συμβεβλημένους ιατρούς ή μη, σε κέντρα υγείας ή σε κρατικά νοσοκομεία, με την προϋπόθεση να τίθεται κατά την αναγραφή τους στο ατομικό βιβλιάριο του ασφαλισμένου η αντίστοιχη σφραγίδα του νοσοκομείου ή του Κέντρου Υγείας».

Η ισχύς της απόφασης αυτής αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 28 Νοεμβρίου 1995

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ

Αριθ. Γ2/8779 (2)

Έναρξη και λήξη Πρόσθετης Διδακτικής Βοήθειας, μαθητών Α', Β' Λυκείου και Τ.Ε.Σ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 27 του Ν. 1304/1982 «Για την επιστημονική παιδαγωγική καθοδήγηση και διοίκηση στη Γενική και τη Μέση Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις».

2. Τις διατάξεις της παρ. 3 του αρ. 4 του Ν. 1824/1988 «Για ρύθμιση θεμάτων εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις».

3. Την παράγραφο 4 του άρθρου 7 του Ν. 2043/1992 (ΦΕΚ 79/19.5.92 τ.Α') «Εποπτεία και διοίκηση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις».

4. Την εγκύκλιο ΙΒ/4954/27.5.92.

5. τη διάταξη του άρθρου 27 του Ν. 2081/92 (ΦΕΚ 154 τ.Α') το άρθρο 29Α του Ν. 1588/85 (ΦΕΚ 137 τ.Α') και την αριθμ. 550/7.10.92 εγκύκλιο της γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου κατ' εφαρμογή των οποίων βεβαιούται, ότι από την παρούσα απόφαση, δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

5. Την αριθ. 143/1995 απόφαση του Πρωθυπουργού, για τον καθορισμό των αρμοδιοτήτων του Αναπληρωτή Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε:

1. Η λειτουργία των τμημάτων Πρόσθετης Διδακτικής Βοήθειας (Π.Δ.Β.) θα αρχίσει για το τρέχον σχολικό έτος στις 11.12.95 και θα λήξει στις 23.5.96.

2. Για τα διδακτέα μαθήματα, τις ώρες εβδομαδιαίας διδασκαλίας και σχετικές λεπτομέρειες με τη λειτουργία των τμημάτων της Πρόσθετης Διδακτικής Βοήθειας ισχύει η υπουργική απόφαση Γ2/6029/16.10.92 (ΦΕΚ 709 τ.Β'/1.12.92).

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 24 Νοεμβρίου 1995

Ο ΑΝΑΠΛ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ

Αριθ. Ε.Κ. 1223 (3)

Αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας «TELESIS ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ Α.Ε.» και τροποποίηση του άρθρου 5 του καταστατικού της.

(Συνεδρίαση 60η/21.11.1995, θέμα 11ο)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ

Αφού έλαβε υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 3 και 4 του Ν. 1806/88 (ΦΕΚ 207Α) «Για την τροποποίηση της νομοθεσίας για τα Χρηματιστήρια και άλλες διατάξεις».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 78 παρ. 1β του Ν. 1969/91 ΦΕΚ 167Α, όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 18 του Ν. 2198/94.

3. Το πρακτικό της έκτακτης Γενικής Συνέλευσης της 27.10.1995 της εταιρείας.

4. Την απόφαση της 59ης/31.10.1990 συνεδρίασης της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για την ίδρυση της «TELESIS ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ Α.Ε.».

5. Την από 9.11.1995 αίτηση της εταιρείας.

6. Το από 22.11.1995 έγγραφο της εταιρείας.

7. Σχετική εισήγηση του Α. Φωκά, αποφασίζει ομόφωνα:

Παρέχει την άδειά της:

α) Για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας «TELESIS ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ Α.Ε.», κατά 900.000.000 δραχμές, με την έκδοση 900.000 νέων ονομαστικών μετοχών ονομαστικής αξίας 1.000 δραχμών εκάστη.

Η αύξηση αυτή θα καλυφθεί με την καταβολή μετρητών εκ μέρους των παλαιών μετόχων.

Με την ανωτέρω αύξηση το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας θα ανέλθει σε 1.000.000.000 δρχ., διαιρούμενο σε 1.000.000 μετοχές ονομαστικής αξίας 1.000 δρχ. εκάστη και η μετοχική σύνθεση της εταιρείας θα διαμορφωθεί ως εξής:

1. TELESIS ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α.Ε.	ποσοστό συμμετοχής 40,000%
2. Βίκτωρ Ασσέρ	ποσοστό συμμετοχής 18,000%
3. Βίκτωρ Πιζάντε	ποσοστό συμμετοχής 18,000%
4. Μαρίνα Εφραϊμογλου	ποσοστό συμμετοχής 18,000%
5. Δημήτριος Λέκκας	ποσοστό συμμετοχής 4,545%
6. Αντώνιος Ιγγλέσης	ποσοστό συμμετοχής 1,455%
ΣΥΝΟΛΟ	100,000%

β) Για την τροποποίηση του άρθρου 5 του καταστατικού της εταιρείας που αναφέρεται στην ανωτέρω αύξηση.

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Πρόεδρος

Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΤΣΑΚΟΣ

---

(4)

Αριθ. 269/17/31.5.95

Αίτηση αρνητικής πιστοποίησης-εξαίρεσης της Εταιρείας ΒΡ Ελλάδος.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού (του άρθρου 8 Ν. 703/1977, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 Ν. 1934/1991) συνεδρίασε στην αίθουσα 612 του Υπουργείου Εμπορίου στις 25.2.94, με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Γεώργιος Σκουλούδης

Μέλη: Χαραλαμπία Σίμου

Ιωάννα Χατζή

Παναγιώτης Αθανάσογλου

Σωτήριος Παπαμιχαήλ

Γραμματέας: Σταυρούλα Χατζή

Από πλευράς Διεύθυνσης Ανταγωνισμού του Υπουργείου Εμπορίου παρέστησαν οι:

Γενικός εισηγητής: Ελευθέριος Θωμόπουλος

Βοηθοί εισηγητού: Ειρήνη Δάνη, Ελένη Μπουσιώτη και Βασίλειος Σταματογιαννόπουλος

Εξάλλου, από πλευράς ενδιαφερομένων παρέστη η ΒΡ Ελλάδος δια των πληρεξουσίων δικηγόρων: Παναγιώτη Μπερνίτσα, Αυγουστίνας Αλμυρούδη και Αθανασίου Μπάκα.

Η Επιτροπή εξέτασε την υπόθεση:

«Αίτησης αρνητικής πιστοποίησης - εξαίρεσης της εταιρείας ΒΡ Ελλάδος.

Η Επιτροπή

αφού: α) άκουσε το γενικό εισηγητή και τους πληρεξούσιους δικηγόρους

β) μελέτησε την εισήγηση της υπηρεσίας καθώς και όλα τα προσκομισθέντα στοιχεία και

γ) συζήτησε διεξοδικά την εξεταζόμενη υπόθεση, έκρινε ότι:

1. Η BP Ελλάδος έχει ως κύρια δραστηριότητα την εμπορία πετρελαιοειδών στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Η διάθεση των υγρών καυσίμων στην Ελλάδα γίνεται μέσω 1200 πρατηρίων, από τα οποία τα 200 είναι ιδιόκτητα υπομισθωμένα από την ίδια εταιρεία και τα υπόλοιπα είναι ιδιόκτητα ή μισθωμένα από τους πρατηριούχους. Το 75% των πρατηρίων διαθέτουν και λιπαντήρια. Προκειμένου η εταιρεία να ενισχύσει τις πωλήσεις της στα υγρά καύσιμα, ορυκτέλαια και λιπαντικά εφήρμοσε το σύστημα της ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΚΑΡΤΑΣ.

2. Ο θεσμός των πιστωτικών καρτών λειτουργεί στην Ελλάδα από το 1972 (απόφαση της ΝΕ.46/3/8.9.72 της Τράπεζας της Ελλάδος). Την πιστωτική κάρτα μπορεί να τη χρησιμοποιούν καταναλωτές και εμπορικές επιχειρήσεις. Επίσης, σύμφωνα με την ΠΔ/ΤΕ/1777/31.7.90 επιτρέπεται να χρησιμοποιούν την πιστωτική κάρτα φυσικά και νομικά πρόσωπα που εκμεταλλεύονται αυτοκίνητα διεθνών εμπορικών μεταφορών και καλύπτουν δαπάνες κίνησης των οχημάτων τους στο εξωτερικό μέσω διεθνών πιστωτικών καρτών που εκδίδουν ελληνικές ή αλλοδαπές εταιρείες.

3. Στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) ο θεσμός των πιστωτικών καρτών των εταιρειών πετρελαιοειδών εφαρμόστηκε αρχικά στη Δανία και αργότερα σε άλλες χώρες της Ε.Ε. Στην Ελλάδα ο θεσμός αυτός εφαρμόσθηκε από τις εταιρείες BP Ελλάδος και SHELL. Η πρώτη από αυτές έχει λάβει την έγκριση της Τραπέζης της Ελλάδος για την έκδοση της πιστωτικής κάρτας.

Η υπηρεσία ανταγωνισμού του Υπουργείου Εμπορίου δεν γνωρίζει την ύπαρξη σχετικής νομολογίας της Ε.Ε. Σύμφωνα όμως με τη Δανική νομοθεσία, οι εταιρείες που εκδίδουν πιστωτικές κάρτες δεν έχουν δικαίωμα να αντλούν πληροφορίες από τα ηλεκτρονικά στοιχεία των πωλήσεών τους με κάρτες. Εξάλλου, οι ενώσεις βενζινοπωλών Ευρώπης και Ελλάδος έχουν διατυπώσει αρνητικές απόψεις για το θεσμό, αφού θεωρούν ότι:

α) οι εταιρείες επιχειρούν να εισέλθουν στη λιανική πώληση πετρελαιοειδών,

β) υπάρχει κίνδυνος οι βενζινοπώλες από επαγγελματίες να μετατραπούν σε υπαλλήλους των εταιρειών,

γ) οι εταιρείες θα μπορούν να κάνουν κατάχρηση των πληροφοριών των αρχείων υπολογιστών και

δ) εκτιμούν ότι μέσω των πιστωτικών καρτών οι εταιρείες θα μπορούν να ελέγχουν απευθείας τις τιμές των πετρελαιοειδών.

4. Η εταιρεία έχει συνάψει συμβάσεις με: α) πελάτες (εταιρείες μεταφορών, ή εταιρείες που χρησιμοποιούν ιδιόκτητα αυτοκίνητα), β) πρατηριούχους και γ) παραγγελιοδόχους.

Η απόκτηση πιστωτικής κάρτας δίδει το δικαίωμα στους πελάτες, που υπογράφουν σύμβαση με την εταιρεία, να μπορούν με την επίδειξη της κάρτας και την υπογραφή των σε δελτία χρέωσης να αγοράζουν υγρά καύσιμα, ορυκτέλαια και λιπαντικά καθώς και τη χρήση της υπηρεσίας καθαρισμού των αυτοκινήτων τους από τα συμβεβλημένα με την εταιρεία πρατήρια πώλησης μέχρι του ποσού των 150 χιλ. δρχ. για κάθε αγορά των προϊόντων αυτών και παροχής υπηρεσιών. Η σύμβαση αναφέρει τις υποχρεώσεις του πελάτη και τα δικαιώματα της εταιρείας.

Ο πρατηριούχος αναλαμβάνει την υποχρέωση, μεταξύ των άλλων: α) να αποδέχεται τις κάρτες, β) να συμμορφώνεται με τις σχετικές εγκυκλίους ή ανακοινώσεις της εταιρείας και γ) να αναγράφει τα στοιχεία του πελάτη. Η εταιρεία έναντι του πρατηριούχου αναλαμβάνει την υποχρέωση μεταξύ των άλλων, να προμηθεύει τον πρατηριούχο με τα ανάλογα δελτία χρέωσης, το υλικό, τα διακριτικά στοιχεία καθώς και τις μηχανές αποτύπωσης που η εταιρεία επιλέγει, χωρίς την επιβάρυνση του πρατηριούχου. Εξάλλου, η εταιρεία δικαιούται προμήθειας 1% της τιμής πώλησης.

5. Σύμφωνα με το Π.Δ. 1224/15.10.81 άρθρο 15 παρ. 3, άδειες ίδρυσης πρατηρίων υγρών καυσίμων δημόσιας χρήσης, χορηγούνται ελεύθερα και απεριόριστα σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι κάτοχος αδείας άλλου πρατηρίου. Σύμφωνα με το ίδιο Π.Δ. (άρθρο 15 παρ. 4) απαγορεύεται η χορήγηση αδείας λειτουργίας πρατηρίων υγρών καυσίμων σε εταιρείες πετρελαιοειδών. Το Π.Δ. 327/92 άρθρ. 2 κατάργησε τις παρ. 3 και 4 του άρθρ. 15 του Π.Δ./1224/81, ενώ ο Ν. 2008/11.2.92 επέτρεψε τη χορήγηση αδειών λειτουργίας πρατηρίων υγρών καυσίμων στις εταιρείες πετρελαιοειδών αναγνωρισμένες από το Ν. 1571/85, ή σε εκείνες που οι πραπάνω μετέχουν σε ποσοστό 50% τουλάχιστον, εφόσον τα πρατήρια αυτά αποτελούν ιδιοκτησία τους, ή έχουν αναγερθεί από τις εταιρείες σε μισθωμένους από αυτές χώρους, υπό την προϋπόθεση ότι ο συνολικός αριθμός των παραπάνω αδειών δεν υπερβαίνει το 10% του συνολικού αριθμού των πρατηρίων που λειτουργούν με το εμπορικό τους σήμα.

Σημειώνεται ότι σε ορισμένες χώρες της Ε.Ε. η εμπορία πετρελαιοειδών ασκείται μόνο από νομικά πρόσωπα (π.χ. ανώνυμη εταιρεία). Εταιρεία που ασκεί εμπορική δραστηριότητα πρέπει να έχει νομική προσωπικότητα διαφορετική από εκείνη της εταιρείας διύλισης πετρελαιοειδών. Σε περίπτωση που εταιρεία διύλισης ελέγχει, ή μετέχει σε εμπορική εταιρεία, η διάθεση προϊόντων στην εμπορική εταιρεία πρέπει να διενεργείται σύμφωνα με τους κανόνες του ανταγωνισμού.

6. Με το Ν. 2008/11.2.92 απελευθερώθηκαν οι τιμές των πετρελαιοειδών προϊόντων, με εξαίρεση εκείνων των βενζινών και ντήζελ που απελευθερώθηκαν από 3.8.1992.

7. Σύμφωνα με το Ν. 2000/91 (άρθρ. 23), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, καταργήθηκε το άρθρο 11 του Ν. 703/77 περί αρνητικής πιστοποίησης.

8. Οι συμβάσεις που υπογράφει η εταιρεία με τους πελάτες, τους πρατηριούχους και τους παραγγελιοδόχους κρίνονται στο σύνολό τους ισχυρές αφού:

α) Η χρήση των πιστωτικών καρτών βελτιώνει ουσιωδώς το σύστημα πώλησης των καυσίμων, ορυκτελαίων και λιπαντικών επ' ωφελεία των καταναλωτών, δεδομένου ότι η χρήση των πιστωτικών καρτών διευκολύνει σημαντικά την αγορά και πληρωμή των προϊόντων αυτών.

β) Οι περιορισμοί που επιβάλλονται στους πρατηριούχους (γνωστοποίηση του πελατολογίου τους στην εταιρεία BP) κρίνονται ως οι ελάχιστα αναγκαίοι για την ομαλή λειτουργία του συστήματος.

γ) Η γνώση του πελατολογίου των πρατηριούχων από τη BP δε συνιστά περιορισμό του ανταγωνισμού. Εξάλλου, ακόμη και η χρήση προς ίδιο όφελος των πληροφοριών των πελατολογίων - γεγονός που δεν έχει αποδειχθεί - δεν θα μπορούσε να περιορίσει τον ανταγωνισμό σε σημα-

ντικό τμήμα της αγοράς αφού το μερίδιο της εταιρείας στην αγορά αυτή είναι εξαιρετικά περιορισμένο.

δ) Τέλος, η παρακράτηση προμήθειας 1% από τη BP επί των πωλήσεων των πρατηριούχων κρίνεται ως εύλογη αφού ισοδυναμεί με ασφάλιστρο έναντι του κινδύνου που η εταιρεία αναλαμβάνει για τη μη εξόφληση οφειλών πελατών (των πρατηριούχων) οι οποίοι πραγματοποίησαν αγορές με πιστωτικές κάρτες.

Για του λόγους αυτούς η Επιτροπή αποφασίζει ότι:

α) Το αίτημα της αρνητικής πιστοποίησης δεν εξετάζεται αφού δεν προβλεπόταν, κατά τον κρίσιμο χρόνο, από τη σχετική νομοθεσία.

β) Χορηγείται εξαίρεση στις συμβάσεις που η εταιρεία BP έχει συνάψει με τους πελάτες, πρατηριούχους και παραγγελιοδόχους για την πώληση υγρών καυσίμων μέσω πιστωτικών καρτών, δεδομένου ότι πληρούν αθροιστικά τις προϋποθέσεις του άρθρου 1 παρ. 3 του Ν. 703/77.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (άρθρο 33 του Ν. 703/77 όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 7 παρ. 2 του Ν. 2296/95).

Αθήνα, 31 Μαΐου 1995
Ο Πρόεδρος
Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

(5)

Αριθ. απόφασης 270/18/31.5.1995

Αίτηση εξαίρεσης της εταιρείας «Γ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.» από την απαγόρευση του άρθρου 1 παρ. 1 Ν. 703/77 για σύμβαση επιλεκτικής διανομής.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Συνεδρίασε στην Αίθουσα 611 του Υπουργείου Εμπορίου στις 25.1.1995, ώρα 13:30, με την εξής Σύνθεση:

Πρόεδρος ο Γεώργιος Σκουλούδης.

Τακτικά Μέλη οι Σωτήριος Παπαμιχαήλ, Κωνσταντίνος Ηλιόπουλος, Παναγιώτης Αθανάσογλου.

Αναπληρωματικό Μέλος ο Κωνσταντίνος Καρυώτης και Γραμματέας η Σταυρούλα Χαντζή.

Τα λοιπά τακτικά και αναπληρωματικά μέλη δεν ήταν παρόντα λόγω κωλύματός τους.

Θέμα της Συνεδριάσεως ήταν η εξέταση της Αιτήσεως της ομορρύθμου εταιρείας με την επωνυμία «Γ. Αβραμίδης και Σία Ο.Ε.» για παροχή σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 Ν. 703/1977 εξαιρέσεως από την απαγόρευση του άρθρου 1 παρ. 1 Ν. 703/1977 της από 29.10.1992 Συμβάσεως επιλεκτικής διανομής της ως άνω εταιρείας με τον έμπορο Γρηγόριο Δρακόπουλο.

Κατά τη συζήτηση παρέστη η εταιρεία «Γ. Αβραμίδης και Σια Ο.Ε.» με την πληρεξουσία δικηγόρο της Γεωργία Σταθακάλου.

Ο έμπορος Γρηγόριος Δρακόπουλος δεν παρέστη.

Στην αρχή της συζητήσεως έλαβε το λόγο ο Γενικός Εισηγητής Ελευθέριος Θωμόπουλος, ο οποίος ανέπτυξε την εισήγησή του. Ακολούθως έλαβε το λόγο η πληρεξουσία δικηγόρος της εταιρείας «Γ. Αβραμίδης και Σία Ο.Ε.», η οποία ανέπτυξε τις απόψεις της παρέσχε πληροφορίες, εξηγήσεις και διευκρινήσεις σε ερωτήσεις που της υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής.

Η Επιτροπή συνήλθε σε Διάσκεψη, κατά την οποία, αφού έλαβε υπ' όψη τα στοιχεία του φακέλου, την εισήγηση της Διευθύνσεως Έρευνας Αγοράς - Ανταγωνισμού και τις απόψεις που διετύπωσε εγγράφως και προφορικώς κατά τη συζήτηση της υποθέσεως η παρασταθείσα εταιρεία «Γ. Αβραμίδης και Σία Ο.Ε.».

Έκρινε τα εξής:

1. Η ομόρρυθμος εταιρεία με την επωνυμία «Γ. Αβραμίδης και Σία Ο.Ε.», η οποία εδρεύει στη Νίκαια Αττικής, επί της οδού Παρασκευοπούλου αριθμός 43 και εκπροσωπείται νόμιμα από το διαχειριστή της Γεώργιο Αβραμίδη, γνωστοποίησε στις 27.1.1994 στη Διεύθυνση Έρευνας Αγοράς - Ανταγωνισμού του Υπουργείου Εμπορίου την από 24.1.1994 «Σύμβαση επιλεκτικής διανομής», την οποία συνήψε με τον έμπορο Γρηγόριο Δρακόπουλο, ο οποίος διατηρεί κατάστημα στην Αθήνα, επί της οδού Θεμιστοκλέους αριθμός 10. Με αίτησή της προς την Επιτροπή Ανταγωνισμού η εταιρεία «Γ. Αβραμίδης και Σία Ο.Ε.» ζήτησε σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 Ν. 703/1977 όπως η Επιτροπή με απόφασή της κρίνει την ως άνω Σύμβαση επιλεκτικής διανομής ως ισχυρά.

ΙΙ. Με τη «Σύμβαση επιλεκτικής διανομής» η εταιρεία «Γ. Αβραμίδης και Σία Ο.Ε.», η οποία είναι ο αποκλειστικός εισαγωγέας και διανομέας στην Ελλάδα των παγκοσμίως γνωστών πολυτελών ειδών υποδήσεως Lumberjack & Antonini του γνωστού Ιταλικού Οίκου 3A Antonini S.P.A., (καλουμένη στο εξής «ο εισαγωγέας»), και η οποία προτίθεται να διαθέτει λιανικώς στην ελληνική αγορά η ίδια, είτε απευθείας είτε μέσω σημείων πωλήσεως μεταπωλητών - διανομέων, τα ως άνω προϊόντα, παραχωρεί στον έμπορο Γρηγόριο Δρακόπουλο (στο εξής «ο μεταπωλητής - διανομέας») και για το διάστημα ισχύος της Συμβάσεως το δικαίωμα να αγοράζει χονδρικώς από τον εισαγωγέα τα εν λόγω προϊόντα και στη συνέχεια να τα μεταπωλεί για δικό του λογαριασμό λιανικώς στο καταναλωτικό κοινό από το κατάστημά του επί της οδού Θεμιστοκλέους αριθμός 10, στην Αθήνα. Οι κυριότεροι όροι Συμβάσεως επιλεκτικής διανομής μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

Α) Προϋποθέσεις εισόδου στο σύστημα επιλεκτικής διανομής

1) Ο μεταπωλητής - διανομέας για να μπορεί να συμμετέχει στο σύστημα επιλεκτικής διανομής των προϊόντων της Συμβάσεως, πρέπει να διέπεται από επαγγελματική καταλληλότητα και φερεγγυότητα, ως επίσης και να διαθέτει κατάλληλο και επαρκώς ειδικευμένο προσωπικό.

2) Το κατάστημα του μεταπωλητή - διανομέα πρέπει να είναι υψηλής στάθμης και άριστης πολυτελούς εμφανίσεως, αντίστοιχης με τη φήμη του Ιταλικού Οίκου, τον οποίο εκπροσωπεί ο εισαγωγέας, να βρίσκεται σε περιοχή ανάλογη προς τη φύση, τα χαρακτηριστικά και το κύρος των προϊόντων του Ιταλικού Οίκου και να βρίσκεται σε κεντρικό δρόμο και όχι σε υπόγειο, ημιυπόγειο ή όροφο πολυκατοικίας.

3) Σε περίπτωση που ο μεταπωλητής - διανομέας διαθέτει περισσότερα του ενός καταστήματα, δικαιούται να μεταβάλει τη θέση ή τις εγκαταστάσεις των καταστημάτων αυτών μόνο μετά από σύμφωνη γνώμη του εισαγωγέα.

4) Η εσωτερική διαμόρφωση του καταστήματος, η έκθεση και η εμφάνιση των προϊόντων, πρέπει να χαρακτηρίζονται από σχολαστική καθαριότητα και τάξη, ώστε να διατηρείται η υψηλής στάθμης εικόνα και φήμη των προϊόντων.

Β) Υποχρεώσεις του εισαγωγέα

1) Ο εισαγωγέας αναλαμβάνει την υποχρέωση να εγκαταστήσει με δική του ευθύνη και δαπάνη ειδικά διαμορφωμένους χώρους («corners») στο κατάστημα του μεταπω-

λητή, χώρους που από κοινού θα επιλέξουν, προκειμένου να επιτευχθεί η άριστη προβολή και επίδειξη των προϊόντων του, καθώς επίσης και να εγκαταστήσει, αν θέλει και μόνιμη εξωτερική βιτρίνα στην εξωτερική πρόσοψη αυτού.

2) Ο εισαγωγέας αναλαμβάνει την υποχρέωση και την ευθύνη να οργανώνει την έκθεση, προβολή και διαφήμιση των προϊόντων με δικό του προσωπικό και με δική του αποκλειστική δαπάνη.

3) Ο εισαγωγέας υποχρεούται να διαθέτει κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό που να μπορεί να δίνει ορθές συμβουλές σε σχέση με τη χρήση των προϊόντων και να προβαίνει σε επίδειξη αυτών.

4) Ο εισαγωγέας υποχρεούται να πωλεί στον μεταπωλητή - διανομέα και σε κάθε άλλο μεταπωλητή που ανήκει στο δίκτυο, ανελλιπώς και κατά σειρά προτεραιότητας διαβιβάσεως της παραγγελίας.

Γ) Δικαιώματα και υποχρεώσεις του μεταπωλητή - διανομέα

1) Ο μεταπωλητής - διανομέας παρέχει αποκλειστικά με δικές του δαπάνες τις υπηρεσίες του στο καταναλωτικό κοινό και φέρει γενικά την ευθύνη για την εμπορική πολιτική ή τον οικονομικό εμπορικό κίνδυνο (ρίσκο) για τη διάθεση των προϊόντων της Συμβάσεως.

2)Ο μεταπωλητής - διανομέας υποχρεούται να παρέχει στον εισαγωγέα χώρο για την εγκατάσταση των corners, άλλως δύναται να αποδεχθεί την ειδική κατασκευή περιπτέρου, μέσα στο κατάστημά του, με τις διεθνείς προδιαγραφές του Οίκου, με αποκλειστική δαπάνη του εισαγωγέα, ίσο και ανάλογο του επιπέδου άλλων ανταγωνιστικών προϊόντων, προκειμένου να εξυπηρετηθεί ορθά το καταναλωτικό κοινό, λαμβανομένου όμως υπ' όψη σε κάθε περίπτωση και του εμβαδού του καταστήματος, ώστε να μην αποκλείονται από το σύστημα επιλεκτικής διανομής καταστήματα με περιορισμένο εμβαδόν.

3) Ο μεταπωλητής - διανομέας υποχρεούται να αποδέχεται κατά καιρούς την κατασκευή περιπτέρου μέσα στο κατάστημά του, σε ειδικά καθοριζόμενο κατόπιν κοινής συμφωνίας χώρο, εφ' όσον το έχει πράξει για ομοειδή υψηλής στάθμης προϊόντα και πάντως με την ίδια ένταση και συχνότητα.

4) Ο μεταπωλητής - διανομέας δύναται να παρέχει στον εισαγωγέα μόνιμη βιτρίνα εξωτερικής όψεως για την προβολή των εν λόγω προϊόντων, σε επιφάνεια και σε σημείο επιλογής του εισαγωγέα.

5) Ο μεταπωλητής - διανομέας δύναται να παρέχει στον εισαγωγέα, μετά από κοινή συμφωνία, χώρο στο κατάστημά του, για την οργάνωση, σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, ειδικών επιδείξεων και προσφορών προς το επίλεκτο καταναλωτικό κοινό.

6) Για την καλύτερη διαφήμιση των προϊόντων ο μεταπωλητής - διανομέας υποχρεούται να αναρτά, τόσον στο εσωτερικό του καταστήματος όσο και στην εξωτερική πρόσοψη αυτού, τις διαφημιστικές επιγραφές που θα έχουν κατασκευασθεί σύμφωνα με τις προδιαγραφές του εισαγωγέα και μάλιστα σε ανάλογο μέγεθος με αυτές ανταγωνιστικών προϊόντων, εφ' όσον υπάρχουν τέτοιες.

7) Απαγορεύεται η διαφήμιση των προϊόντων με οποιοδήποτε τρόπο από τον μεταπωλητή - διανομέα ή η χρησιμοποίηση των σχεδίων, ονομάτων και λογοτύπων και λοιπών συναφών δικαιωμάτων του εισαγωγέα για οποιοδήποτε σκοπό, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη άδεια του τελευταίου.

8) Επιτρέπεται η κοινή διαφήμιση των προϊόντων της παρούσας Συμβάσεως και του καταστήματος, όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο, με ελεύθερη συμμετοχή στα έξοδα διαφημίσεως.

9) Ο μεταπωλητής - διανομέας υποχρεούται να διατηρεί στο κατάστημά του και στο χώρο εκθέσεως των προϊόντων της Συμβάσεως ένα λειτουργικό απόθεμα των προϊόντων αυτών, ώστε να μην παρατηρούνται ελλείψεις και επομένως διατυπώνονται παράπονα από το καταναλωτικό κοινό. Η αποθήκευση των προϊόντων αυτών πρέπει να γίνεται υπό συνθήκες που εξασφαλίζουν την άριστη συντήρησή τους.

10) Ο μεταπωλητής - διανομέας υποχρεούται να καταβάλει τη μεγαλύτερη δυνατή προσπάθεια για την εξασφάλιση του μέγιστου δυνατού ποσοστού συμμετοχής των προϊόντων της Συμβάσεως στην οικεία αγορά.

11) Ο μεταπωλητής - διανομέας υποχρεούται επίσης να απέχει από κάθε ενέργεια που δεν συμβάλλει στην προώθηση της διαθέσεως των προϊόντων στην αγορά, όπως π.χ. να προσβάλλει και δυσφημίζει άμεσα ή έμμεσα τα προϊόντα ή να μειώνει την ποιοτική στάθμη του επιπέδου αυτών.

12) Απαγορεύεται στον μεταπωλητή - διανομέα η μεταπώληση των προϊόντων της Συμβάσεως σε άλλους μεταπωλητές εκτός δικτύου, οι οποίοι δεν πληρούν τις ποιοτικές προϋποθέσεις για να ανήκουν στο δίκτυο, αφού κατά τον τρόπο αυτόν καταστρέφεται η οικονομική και ανταγωνιστική σημασία του δικτύου και βλάπτονται οι άλλοι επιλεκτικοί διανομείς.

13) Ο μεταπωλητής - διανομέας είναι ελεύθερος να ορίζει την τιμή πωλήσεως των προϊόντων, εφ' όσον αυτή δεν συνοδεύεται από κάποια πρακτική απαξιώσεως και διακινδυνεύσεως του σήματος του προϊόντος, λαμβανομένου υπ' όψη και των ενδεικτικών τιμών πωλήσεως που προτείνονται από τον εισαγωγέα. Οι τιμές πωλήσεως δεν μπορεί να είναι κάτω του κόστους.

14) Ο μεταπωλητής - διανομέας είναι πλήρως ελεύθερος να ασκεί και εμπορία ανταγωνιστικών προϊόντων της παρούσας Συμβάσεως και στον γειτνιάζονται χώρο των εγκαταστάσεων του εισαγωγέα.

Δ) Λοιπές διατάξεις

1) Ο μεταπωλητής - διανομέας υποχρεούται να εξοφλεί τα προϊόντα που αγοράζει από τον εισαγωγέα μέσα στα χρονικά πλαίσια και με τους όρους που έχουν συμφωνηθεί. Σε περίπτωση νεοσυνεργαζόμενου καταστήματος ο μεταπωλητής - διανομέας υποχρεούται να καταβάλλει το τίμημα κάθε παραγγελίας σε μετρητά και με την εκτέλεση της παραγγελίας.

2) Η Σύμβαση έχει ισχύ ένα (1) έτος. Σε περίπτωση συνεχίσεώς της θεωρείται ότι ανανεώθηκε για αόριστο χρόνο, οπότε η λύση της γίνεται με έγγραφη καταγγελία οποιουδήποτε μέρους. Η Σύμβαση λύνεται επίσης χωρίς τήρηση οποιασδήποτε προθεσμίας σε περίπτωση καταγγελίας για σπουδαίο λόγο ή σε περίπτωση παραβάσεως των όρων της.

3) Κατά τη λήξη της ισχύος της Συμβάσεως ο μεταπωλητής - διανομέας υποχρεούται να επιτρέψει στον εισαγωγέα να αφαιρέσει τις εγκαταστάσεις, τις επιγραφές, τις πινακίδες και να παραλάβει τα προϊόντα του.

4) Αποκλειστικώς αρμόδια για την επίλυση οποιασδήποτε διαφοράς σε σχέση με την παρούσα συμφωνία είναι τα Δικαστήρια των Αθηνών.

III. Το άρθρο 1 παρ. 1 Ν. 703/1977 «περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού» ορίζει ότι «απαγορεύονται πάσαι αι συμφωνίαι μεταξύ επιχειρήσεων, ... αι οποίαι έχουν ως αντικείμενον ή αποτέλεσμα την παρακώλυσιν, τον περιορισμόν ή την νόθευσιν του ανταγωνισμού, ...».

Η παρ. 2 του άρθρου 1 Ν. 703/1977 ορίζει ότι: «οι κατά την προηγούμενη παράγραφο απαγορευμένες συμφωνίες και αποφάσεις είναι απόλυτα άκυρες, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο . . . .».

Η παρ. 3 του άρθρου 1 Ν. 703/1977 ορίζει ότι: «εμπίπτουσαι εις την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου συμφωνίαι, ... δύνανται να κριθούν δι' αποφάσεως της Επιτροπής Ανταγωνισμού ως εν όλω ή εν μέρει ισχυραί, εφ' όσον πληρούν αθροιστικώς τας κάτωθι προϋποθέσεις: α) συμβάλλουν επί ευλόγω συμμετοχή των καταναλωτών εις την προκύπτουσαν ωφέλειαν, εις βελτίωσιν της παραγωγής ή της διανομής των προϊόντων ή εις την προώθησιν της τεχνικής ή οικονομικής προόδου, β) δεν επιβάλλουν εις τας οικείας επιχειρήσεις περιορισμούς πέρα των απολύτως αναγκαίων διά την πραγματοποίησιν των ανωτέρω σκοπών και γ) δεν παρέχουν εις τας επιχειρήσεις ταύτας την δυνατότητα καταργήσεως του ανταγωνισμού εις σημβατικό τμήμα της οικείας αγοράς».

Εξ άλλου σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 Ν. 703/1977 «η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αποκλειστικώς αρμοδία προς εφαρμογήν του άρθρου 1 παρ. 3». Σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 2 «οσάκις η Επιτροπή Ανταγωνισμού εκδίδει απόφασιν περί εφαρμογής του άρθρου 1 παρ. 3: α) καθορίζει τον χρόνον ενάρξεως ταύτης, ο οποίος εις ουδεμίαν περίπτωσιν δύναται να είναι προγενέστερος της γνωστοποιήσεως, β) καθορίζει την διάρκειαν ισχύος ταύτης και γ) δύναται να εξαρτά ταύτην εκ προϋποθέσεων και βαρών». Τέλος σύμφωνα με το άρθρο 21 του αυτού νόμου «1) αι υπό του άρθρου 1 παρ. 1 προβλεπόμεναι συμφωνίαι, ..., αι πραγματοποιούμεναι μετά την θέσιν εν ισχύι του παρόντος νόμου, δέον να γνωστοποιώνται υπό των συμπραττουσών επιχειρήσεων .... εις την Υπηρεσίαν προστασίας ανταγωνισμού εντός 30 ημερών από της συνάψεως ή τελέσεώς των. 2) Η παράλειψις της κατά τα ανωτέρω γνωστοποιήσεως συνεπάγεται εις βάρος εκάστης των συμπραττουσών και παραλειψασών την γνωστοποίησιν επιχειρήσεων: α) οριστικήν αδυναμίαν εφαρμογής του άρθρου 1 παρ. 3 και β) επιβολήν προστίμου από 5.000.000 μέχρι 30.000.000 δραχμές».

IV. Η εταιρεία «Γ. Αβραμίδης & Σια Ο.Ε.» γνωστοποίησε την «Σύμβαση επιλεκτικής διανομής» στην αρμόδια Υπηρεσιά του Υπουργείου Εμπορίου (Διεύθυνση Έρευνας Αγοράς – Ανταγωνισμού) στις 27.1.1994, δηλ. τρείς ημέρες μετά την κατάρτιση της συμφωνίας με τον έμπορο Γρηγ. Δρακόπουλο. Επομένως νομιμοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 21 Ν. 703/1977 να ζητήσει από την Επιτροπή Αντγωνισμού, όπως η υποβληθείσα σύμβαση κριθεί ως προς την ουσία της ισχυρά σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 Ν. 703/1977. Το αίτημα αυτό προϋποθέτει λογικώς ότι κρινόμενη συμβαση προσκρούει στην απαγορευτική διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1. Ν. 703/1977, πλην όμως ορθώς ερμηνευόμενο πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπεριέχει και το αίτημα να κριθεί η σύμβαση ως μη προσκρούουσα στην διάταξη αυτή.

Οι συμβάσεις επιλεκτικής διανομής θεωρούνται παγίως ότι κατά τον βασικό τους πυρήνα δεν προσκρούουν στο άρθρο 1 παρ. 3 Ν. 703/1977, όταν η επιλογή του συγκεκριμένου μεταπωλητή – διανομέα έχει βασισθεί σε αντικειμενικά κριτήρια ποιοτικού χαρακτήρα, όπως λ.χ. αυτά που σχετίζονται με την φερεγγυότητά του, την επαγγελματική καταλληλότητα αυτού και των συνεργατών του και την ποιότητα του καταστήματος (από πλευράς εμφανίσεως, περιοχής, δρόμου κ.λ.π.) και τα οποία εφαρμόζονται ομοιόμορφα και χωρίς διακρίσεις σε όλους τους μετέχοντες στο δίκτυο μεταπωλητές – διανομείς. Η τελική κρίση όμως περί του εάν η συγκεκριμένη κάθε φορά Σύμβαση επιλεκτικής διανομής προσκρούει ή όχι στο άρθρο 1 παρ. 3 Ν. 703/1977, εξαρτάται και από τις λοιπές ρήτρες που περιέχονται στην σύμβαση αυτή, οι οποίες επίσης δεν πρέπει να είναι αντίθετες με την ως άνω διάταξη.

Με την εισήγησή της η Διεύθυνση Ανταγωνισμού του Υπουργείου Εμπορίου θεωρεί ότι η συγκεκριμένη Σύμβαση είναι πράγματι Σύμβαση επιλεκτικής διανομής που βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια ποιοτικού χαρακτήρα και επομένως δεν προσκρούει στο άρθρο 1 παρ. 3 του νόμου, με εξαίρεση τον όρο περί ενδεικτικών τιμών πωλήσεως. Προτείνει να χορηγηθεί εξαίρεση σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 Ν. 703/1977, υπό την προϋπόθεση ότι προηγουμένως θα απαλειφθεί ο προαναφερθείς όρος περί ενδεικτικών τιμών και θα επαναγνωστοποιηθεί η Σύμβαση στη Διεύθυνση Ανταγωνισμού.

Η κρινόμενη σύμβαση είναι πράγματι Σύμβαση επιλεκτικής διανομής, μεταξύ δύο ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, η οποία βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια ποιοτικού χαρακτήρα (βλ. αναλυτικά τις προϋποθέσεις εισόδου στο σύστημα επιλεκτικής διανομής, ανωτέρω υπό II–Α).

Κατά τον βασικό της πυρήνα αποτελείται από ρήτρες που δεν προσκρούουν στην παρ. 1 του άρθρου 1 Ν. 703/1977 και εν πάσει περιπτώσει είναι απολύτως απαραίτητες για την ομαλή λειτουργία της, χωρίς ταυτοχρόνως να επιβάλλουν δυσανάλογες ως προς τον σκοπό της Συμβάσεως δεσμεύσεις στα αντισυμβαλλόμενα μέρη. Τέτοιες ρήτρες είναι λ.χ. η ρήτρα, σύμφωνα με την οποία ο μεταπωλητής – διανομέας είναι ελεύθερος να εμπορεύεται και προϊόντα ανταγωνιστών του εισαγωγέα και μάλιστα στο χώρο που γειτνιάζει με τις εγκαταστάσεις του εισαγωγέα (βλ. ανωτέρω όρο II, Γ,14), οι ρήτρες σχετικά με τις υποχρεώσεις του εισαγωγέα (βλ. ανωτέρω όρο II, Β), οι ρήτρες για εγκατάσταση από τον εισαγωγέα ειδικά διαμορφωμένων χώρων ("corners") ή περιπτέρων ή εξωτερικών βιτρινών στο κατάστημα του μεταπωλητή - διανομέα, προς τον σκοπό της καλύτερης προβολής των προϊόντων της Συμβάσεως (βλ. ανωτέρω όρο II –Γ1 έως 5), οι ρήτρες περί διαφημίσεως των προϊόντων με ανάρτηση διαφημιστικών επιγραφών στο εσωτερικό ή εξωτερικό του καταστήματος, σύμφωνα με τις προδιαγραφές του εισαγωγέα, διότι αποβλέπουν στην προστασία της φήμης του προϊόντος (βλ. II –Γ6) και οι ρήτρες περί απαγορεύσεως διαφημίσεως των προϊόντων από τον μεταπωλητή – διανομέα χωρίς προηγούμενη έγγραφη άδεια του εισαγωγέα, διότι αποβλέπουν στο να μην εξασθενήσει το δικαίωμα του δικαιούχου του σήματος αλλοδαπού οίκου και το αντίστοιχο δικαίωμα του εισαγωγέα (βλ. ανωτέρω υπό II –Γ7).

Στην ίδια κατηγορία ανήκουν εξ' άλλου η ρήτρα περί λειτουργικού αποθέματος των προϊόντων, διότι αποβλέπει στην κατοχύρωση της φήμης του αλλοδαπού οίκου και του εισαγωγέα (βλ. ανωτέρω υπό II –Γ9), η ρήτρα περί καταβο-

λής προσπάθειας εκ μέρους του μεταπωλητή – διανομέα για εξασφάλιση του μέγιστου δυνατού μεριδίου αγοράς και περί παραλείψεως κάθε πράξεως που μπορεί να βλάψει την φήμη των προϊόντων (βλ. ανωτέρω υπό ΙΙ –Γ) (10,11), ως επίσης και η ρήτρα περί απαγορεύσεως μεταπωλήσεως των προϊόντων της Συμβάσεως σε άλλους μεταπωλητές – διανομείς εκτός δικτύου (βλ. ανωτέρω υπό ΙΙ –Γ12), διότι αποβλέπει στην προστασία της φήμης των προϊόντων του δικαιούχου του σήματος αλλοδαπού οίκου και των λοιπών μεταπωλητών – διανομέων που προέβησαν σε επενδύσεις, κατά το μάλλον ήττον υψηλές, για να εισέλθουν στο δίκτυο της επιλεκτικής διανομής.

Οι ρήτρες εξ' άλλου που αναπτύχθηκαν (ανωτέρω υπό ΙΙ–Δ), αφορούν συνήθεις όρους εμπορικών συμβάσεων, οι οποίοι ως εκ της φύσεώς τους είναι ουδέτεροι, δηλ. δεν έχουν επίδραση επί του ανταγωνισμού.

Τέλος σε μια τρίτη κατηγορία υπάγονται οι ρήτρες εκείνες που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως συνοδευτικές, δηλ. οι ρήτρες εκείνες που δεν ανήκουν υποχρεωτικά στον πυρήνα της Συμβάσεως. Σε αυτές ανήκει η ρήτρα περί κοινής διαφημίσεως των προϊόντων και του καταστήματος (βλ. ανωτέρω όρο ΙΙ –Γ8) και η ρήτρα σχετικά με την τιμή πωλήσεως των προϊόντων (βλ. ανωτέρω όρο ΙΙ –Γ 13).

Η πρώτη μπορεί να γίνει δεκτή, διότι δεν δεσμεύει υπερβολικά την ελευθερία του μεταπωλητή – διανομέα να διαφημίζει όποια προϊόντα του επιθυμεί και με το κόστος που αυτός κρίνει σκόπιμο. Τούτο διότι από την διαφήμιση επωφελείται και το δικό του κατάστημα, η δε συμμετοχή του στην διαφημιστική δαπάνη δεν προκαθορίζεται από τον εισαγωγέα, αλλά είναι ελεύθερη.

Σε σχέση με τις ενδεικτικές τιμές πρέπει να παρατηρηθεί ότι εφόσον αυτές διατηρούν τον χαρακτήρα τους, δεν αντιβαίνουν στο άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 703/1977. Σε περίπτωση όμως εισόδου στο δίκτυο και άλλων μεταπωλητών – διανομέων στην ίδια πόλη, θα μπορούσε να τεθεί θέμα δημιουργίας εναρμονισμένης πρακτικής ως προς την τήρηση των τιμών αυτών, οπότε αυτές μετατρέπονται σε υποχρεωτικές τιμές. Για την πιθανή αυτή μελλοντική περίπτωση πρέπει να διασφαλισθεί ότι η Διεύθυνση Έρευνας Αγοράς – Ανταγωνισμού θα παρακολουθεί την πρακτική των εμπλεκομένων επιχειρήσεων.

Οι ρήτρες εξ' άλλου σύμφωνα με τις οποίες οι τιμές του συγκεκριμένου μεταπωλητή – διανομέα δεν πρέπει να είναι κάτω από κάποιο επίπεδο που επιβάλλεται από την φήμη του προϊόντος όπως αυτή ενσωματώνεται στο σήμα και εν πάσει περιπτώσει δεν επιτρέπεται να είναι κάτω του κόστους, φαίνεται περιοριστική του ανταγωνισμού, πλην όμως στην συγκεκριμένη περίπτωση δικαιολογείται από το συμφέρον του αλλοδαπού οίκου και του εισαγωγέα που τον αντιπροσωπεύει στην Ελλάδα, για την διατήρηση της φήμης των προϊόντων ως προϊόντων πολυτελείας.

Για τους παραπάνω λόγους.

Κρίνει ότι η σύμβαση επιλεκτικής διανομής μεταξύ της Ομορρύθμου εταιρείας με την επωνυμία «Γ. Αβραμίδης & Σια Ο.Ε.» και του εμπόρου Γρηγόρη Δρακόπουλου δεν προσκρούει στο άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 703/1977.

Επιβάλλει στην εταιρεία «Γ. Αβραμίδης & Σια Ο.Ε.» την υποχρέωση να γνωστοποιεί στη Διεύθυνση Έρευνας Αγοράς – Ανταγωνισμού του Υπουργείου Εμπορίου, χωρίς όχληση από την τελευταία, κάθε νέα Σύμβαση επιλεκτικής διανομής που θα συνάπτει με άλλους μεταπωλητές – διανομείς, ώστε η Υπηρεσία αυτή να μπορεί να ελέγχει, κατά πόσον υπάρχει συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική, η οποία μετατρέπει τις ενδεικτικές τιμές σε τιμή ενιαία για όλα τα μέλη του δικτύου επιλεκτικής διανομής.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (άρθρο 33 του Ν. 703/77, όπως τούτο ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 7, παρ. 2 του Ν. 2296/95).

Αθήνα, 31 Μαΐου 1995

Ο Πρόεδρος

Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

(6)

Διορθώνεται η Φ. 20522/2692/9.3.95 υπουργική απόφαση, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 198/21.3.95 (τ.Β') και αφορά την πολιτογράφηση της ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ Φωτεινής-Καλλιόπης του Αντωνίου, από το εσφαλμένο «Καλλιόπη-Φωτεινή» στο ορθό «Φωτεινή-Καλλιόπη».

(Από το Υπ. Εσωτ., Δημ. Δ/σης και Αποκ/σης)

(7)

Διορθώνεται η Φ. 23548/18022/9.12.1994 υπουργική απόφαση, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 175/ 14.3.1995 (τ.Β') ως προς το επώνυμο, από το λανθασμένο «ΣΑΡΙΓΑΚΗΣ ΑΛΕΞΗΣ του ΙΩΑΝΝΗ», στο ορθό «ΣΙΡΑΓΑΚΗΣ ΑΛΕΞΗΣ του ΙΩΑΝΝΗ».

(Από το Υπ. Εσωτ., Δημ. Δ/σης και Αποκ/σης)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ